

SUECA; UNA EXCEPCIÓ, UN CAS MOLT PARTICULAR
Utilització dels recursos naturals

JULIA PARRELL I GRANELL
Arboricultor. Membre de VIVEROS VALÈNCIA
SAT. núm. 658 (Producció de plançons
de tarongers)

Carrer Garcia Morato, 9, 2on.
46410 SUECA (València)
tel. 170 14 13

RESUM

Dins el País Valencià, concretament la ciutat de Sueca podríem dir que és una excepció, pel seu clima i les seues condicions naturals, no deixant en l'oblit la seua agricultura; de manera certa podríem dir que a hores d'ara, Sueca és un poble molt poble, molt agrícola, sense deixar la indústria. L'agricultura a Sueca ha influït i influeix d'una manera molt acusada, més que en qualsevol altre lloc. Sueca és un cas molt particular que hauria d'ésser conegut amb més profunditat.

I

"L'agricultura és la professió pròpia del savi, la més adequada al senzill i l'ocupació més digna per a tot home lliure. (Ciceró)"

Des de molts anys abans de la seua humanització, l'home, al igual que tot ésser viu, té la necessitat primària d'incorporar l'aigua al seu organisme. La natura proporciona l'aigua amb llarguesa, i moltes vegades d'una manera irregular, moltes voltes com una misèria i altres amb superabundància devastadora i una falta de continuïtat imprevisible.

L'aigua és tant important per a l'home, com aquests dos moments d'evolució de la Humanitat: la revolució neolítica i la revolució urbana o revolució industrial.

A Sueca, actualment, el Sindicat de Recs duu a terme una gran renovació per mitjà de grans obres de sèquies més importants del terme, fent-les d'obra, per a un millor repartiment de l'aigua i que se'n perda menys.

El mateix Sindicat ha portat a terme la perforació a molta profunditat de sondeig d'amplíssimes bosses d'aigua per tal de poder-les aprofitar en el futur. Tots aquests punts estan senyalitzats amb un piló de pedra i amb el dia del sondeig.

L'home en les aldees neolítiques ja s'instal·la en petites valls amb un microclima favorable; en aquests llocs un riu petit li proporcionava l'aigua necessària per a ell, els seus animals i la terra que cultivava.
(1)

A la Ciutat de Sueca, com tot el món sap, l'aigua és molt ben aprofitada, tant per a l'arròs, com per a l'horta. A Sueca la gent té una gran estima i un gran respecte al Sindicat de Recs i també a les seues decisions.

Les terres aptes per al cultiu intensiu i l'aigua necessària per a ell, les va haver de controlar i dominar amb molt d'esforç, i llavors tingué el resultat que ell volia. Les aigües superficials i les aigües subterrànies van unides, o siga lligades entre elles; això no podem oblidar-ho, és molt important.

El terme agricultura és apropiat, però a causa de la gran varietat de tasques de producció, pot ésser erroni i inadequat per a altres categories del ram l'agricultura. En la nostra llengua no existeix un vocable corresponent al terme genèric de farm, que ha estat traduït per explotació, granja.

Cal dir que la història recent d'aquest país ha estat influïda en gran mesura pels interessos del camp. (2)

Qualsevol que coneixca la província de València, sap molt bé fins a quin punt és cert que són molts els cents d'hectàrees que s'hi troben produint, en llocs on abans no existia conreu de cap mena, gràcies a l'experiència i voluntat dels valencians, al llarg de la seua història, tant a València com en altres llocs de l'estat.

La temperatura i les pluges són dos factors decisius per a la vegetació que, com és sabut, limiten i condicionen totes les explotacions. A la província de València, d'escassa pluja i mal repartida, el sòl és inferior a la conca del Guadalquivir, per bé que té un sòl ben cultivat.

L'home és capaç fins a un cert punt de vèncer les resistències del clima.

II

A la ciutat de Sueca, la seua història ens demostra que és un poble com hem dit abans molt agrícola i alhora d'unes inquietuds i una cultura inigualables.

Deu fer una trentena d'anys, ací venien a plantar i a segar arròs molts jornalers de la part de la Marina, coneguts ací per "Xurros", a més de la Ribera Alta i l'Horta de València; a part d'ésser un treball pesat i caminar a peu, aquests homes, dormien a les voreres dels carrers o en els pallers, fent una vida molt crua. Avui, amb la mecanització del camp, han desaparegut, i als seus pobles d'origen la indústria els ha fet més rics creant llocs de treball. I ja fa molts anys que no vénen a la Ribera a les temporades de l'arròs.

No hem d'oblidar que el fundador de la Federació Arrossera d'Espanya, fou un suecà, Montó i Serrano, ja mort, persona molt intel·ligent i d'una gran facilitat de paraula.

En mecanitzar-se el camp, totes les terres dedicades a fer el planter d'arròs s'han convertit en camps de tarongers i, és clar, ha augmentat la producció i la mà d'obra. I des de fa uns quatre anys funciona amb molt bon futur la Cooperativa Horto-fructícola unida a la Cooperativa Unió Cristiana. I aquesta entitat ha portat a terme una gran inversió, i els treballadors del camp tenen més faena, més seguida i una millor seguretat de cobrar les collites.

No hem d'oblidar que, si contem totes les faenes que se fan en un camp de tarongers en producció, els jornals que dona són molts, en tots els aspectes.

El futur en l'agricultura valenciana el veig molt favorable en tots els aspectes, perquè alguna vegada crec que les coses es posaran en el seu terme, o siga: treball, producció, renda, jornals, beneficis; si la gent té el jornal, se gasta alguna pesseta.

En definitiva, ací a Sueca l'agricultura és en un moment fabulós gràcies a la Cooperativa, torno a dir. El terme de Sueca té unes 110.000 fanecades; encara se'n dediquen a l'arròs unes 80.000, i en queda la resta entre tarongers i verdures. La maquinària ha llevat llocs de treball, però la gent viu molt millor. Hi ha professions avui amb molta faena que fa uns anys no en tenien.

Parlar de Sueca o escriure sobre Sueca, no és fàcil d'explicar, és una excepció molt especial. Millor dit, el valencià o el suecà, diu: "si no ho faig avui, ho faré demà". Total, és el mateix.

BIBLIOGRAFIA

- (1) Ingeniería Hidráulica Romana, de Carlos Fernández Casado. Ed. Turner
- (2) Sociología del campesinado, de Boguslaw Galeski. Ed. Península, 1977.

Sueca, a 14 de febrer de 1988